

Marius IANUS

Acum încotro, Doamne?

Chiar pe locul unde a stat mașina mea acum două ore e
un arbore prăbușit de-a latul străzii.
Asta nu s-a mai întâmplat niciodată.
Copilul tău lov a înțeles, Dumnezeule. Nu mai am loc de
parcare aici. E doar loc de plecare.
Sînt două lucruri în viața mea pe care le credeam curate
și le iubeam nebunește,
cu nebunia unuia care și-a dorit, dar nu a reușit el însuși
să fie curat...
Unul dintre ele mi-a arătat o fațetă de o mizerie
inimaginabilă...

Încotro, Doamne?
Care e următorul meu loc pe lumea asta?
Cum voi putea trăi departe de tot ce mai am pur,
neîntinat?
Știind că Diavolul se va întinde să agațe și asta...
Nu ai o lume în care să nu se mai poată întâmpla așa
ceva?

Încotro să se ducă, Doamne, copilul tău lov?
Am meritat toate astea, pentru că asta a fost Voia Ta, eu
nu sînt în stare să judec.
Dar acum încotro?
Apără-mi, Doamne, copilul, și zdrobește-i pe cei care i-au
făcut rău.
Să nu rămînă nici umbra unui gînd neatinsă de durere în
mintea lor.
Să nu treacă o clipă din viața lor fără chin.
Și arată-mi drumul.

lov

Tot ce aveam s-a spart.
Sînt lov, ar fi trebuit
să înțeleg asta.
Tot ce aveam s-a spart.
O să mai am somn vreodată?

Dar vino Tu cu iubirea Ta infinită,
sînt copilul Tău și Tu o știi.
Înfige gheara morții în mințile
celor care mi-au făcut asta.
Ridică-mă și arată-mi alt drum...

Chemare

Mare ești, Dumnezeule!
Și atît de imposibil de frumos!
Iar lumea Ta e irespirabilă!

Cum mă simt în chemare?
Cum te simți cînd ȘTI
că soarele îți arată trei raze mari ale lui
anume Ție?

Tu, care ai pus să fiu strîns
de genunchi de trei ori
lîngă mănăstirea la care trebuia să mă rog,
pe acoperișul muntelui, lîngă glezna Ta,
să mă bucur alături de Tine...

Cum poți fi atît de bun cu mine?
Cum poți fi atît de bun la nesfîrșit?
Cum poți să ai atîta răbdare
cu așa niște nenorociți?

Nu te merit, Doamne Iisuse Hristoase,
învață-mă ce să fac, apără-mă.

Nu te merit, Doamne Iisuse Hristoase,
coboară-Te în inima mea de fiecare dată.

Nu te merit, Doamne Iisuse Hristoase,
fă semnul vieții deasupra mea și azi.

Mesaj pentru Zvera

Tu ești la Făgăraș.

Te vor crește în minciună și prefăcătorie.

Nu îți vor spune nimic despre chinul meu.

Vei auzi o poveste de-a dreptul sinsistră

cu încregături juridice și polițiste

și nimic despre chinul meu.

Să nu minți niciodată și să nu te prefaci.

Asta te va salva în fața Dumnezeului Vieții.

Să nu îi crezi, să nu crezi banii lor mincinoși.

Doar tata te iubește. Și Iisus Hristos.

Îngerul a ridicat piatra

Îngerul a ridicat piatra mea
și cum bate Îngerul nu bate nimeni.

Eu dezleg blestemele mele,
dacă răul nu se va mai face,
Și iert tot.

Mi-am pus piatra în mîna Îngerului.
Mi-am pus viața în mîna lui Iisus.

Poem pentru Zvera

Vino cu mine spre Rai,
unde e lumina adevărată,
vino cu mine spre Rai,
unde-s pășunile neștiute...

Vino cu mine spre Rai,
acolo vom găsi izvoarele izvoarelor.
Vino cu mine spre Rai,
unde inima se bucură de Hristos, Domnul.

la-mă, Doamne

la-mă azi – ce rost
mai are ziua de mîine?

Du-mă azi de unde am venit.

Sau fă-mă praf și pulbere
și suflă-mă în aer.

la-mă, Doamne,
ești tot ce am avut întotdeauna
într-o singură zi Satana mi-a luat
tot ce credeam că am...

la-mă, Doamne,
și fă din mine
un lucru mic
în cerul Tău infinit.

la-mă, Doamne. ■